คือ ทุกภาคส่วนต้องมีข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเรื่องน้ำ ต้องมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน โดยการเชื่อมโยงไปยังเครือข่ายในด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้องได้ ประชาชนต้องมีจิตใจที่มีความเอื้อเฟื้อต่อกันไม่ว่าร้ายกัน ด้านปุคคลสัปปายะ คือ คนที่เหมาะสมในการบริหารจัดการน้ำต้องมีความรู้ความสามารถ มีอำนาจสั่งการหน่วยงานต่างๆในพื้นที่ วิสัยทัศน์กว้างไกลในการคิดที่จะแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืนได้ ด้านโภชสัปปายะ คือ ทุกพื้นที่ต้องมีแหล่งน้ำชุมชนเป็นของตนเองในชุมชนสามารถประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงตัวเองและครอบครัวได้ตลอดทั้งปี ประชาชนทุกครัวเรือนจะต้องมีน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคอย่างทั่วถึง ด้านอุตุสัปปายะ คือ ในฤดูฝนหรือฤดูน้ำหลากจะต้องมีการจัดเก็บน้ำให้ได้ตามฤดูกาลและ ในพื้นที่ต้องมีน้ำที่เพียงพอที่จะสามารถประกอบอาชีพได้ตลอดฤดูกาล ด้านอิริยปถสัปปายะ คือ การบริหารจัดการน้ำที่ดีส่งผลให้ประชาชนในพื้นที่นั้นมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เพราะว่ามีน้ำในการประกอบอาชีพและสามารถที่จะสร้างรายได้จากน้ำได้ ประชาชนสามารถที่จะพัฒนาตัวเองต่อไปได้หลังจากมีการบริหารจัดการน้ำและทุกคนได้ใช้น้ำอย่างเท่าเทียมและเพียงพอ

นำไปสู่กระบวนการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ อธิบายได้ว่า ในการบริหารจัดการน้ำของจังหวัดพิจิตรนั้น ได้นำหลักทฤษฎี การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของฝ่ายส่งน้ำและบำรุงรักษา คือ การบริหารองค์กรที่ดี การบริหารจัดการน้ำและบำรุงรักษา การมีส่วนร่วมของกลุ่มผู้ใช้น้ำและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผลสัมฤทธิ์ของงาน มาเป็นกระบวนการในการบริหารจัดการน้ำโดยนำหลักสัปปายะ 7 ประการ คือ มีสถานที่ที่เหมาะสม มีการเดินทางที่สะดวก มีการพูดคุยที่เหมาะสม มีบุคคลที่เหมาะสม มีอาหารที่เหมาะสม มีภูมิอากาศที่เหมาะสม มีการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม ตามแผนภาพที่ปรากฏ